

بی‌شعوری

راهنمایی بهبود افراد بی‌شعور و قربانیان آنها

دکتر خسرو رامشت

چاپ سال ۱۳۹۰

تئاتر سرگشتر

سرشناسه	: کرمنت، خاویر Crement, Xavier
عنوان و نام پدیدآور	: بیشурی؛ راهنمایی بهبود افراد بیشурی و قربانیان آنها/خاویر کرمنت؛ [متجمان] سیدعلیرضا گشتائی، محمد هادی احمدخانی.
مشخصات نشر	: تهران: الماس دانش، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۲۰۵ ص: ۵/۲۱×۵/۱۴ س: م.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۹۲۲۰-۲
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
پادداخت	: عنوان اصلی: Asshole No More; The Original Self-Help Guide for Recovering Assholes and Their Victims.
یادداشت	: کتاب حاضر توسط ناشران متفاوت در سالهای مختلف منتشر شده است.
عنوان	: راهنمایی بهبود افراد بیشурی و قربانیان آنها.
موضوع	: خودشناسی- Self-perception-
موضوع	: شخصیت- Personality-
موضوع	: اخلاق- شخصیت- درمان- درمان- Behavior modification -- Handbook,
موضوع	: رهبری و تغییر - دستنامهها- annual etc
شناسه افزوده	: گشتائی، سعیدعلیرضا ۱۳۷۳ -، مترجم
شناسه افزوده	: احمدخانی، محمد هادی، ۱۳۷۳ -، مترجم
رد پندی کنگره	: BF724/۳
رد پندی دیوبی	: ۱۵۵/۲
شاره کتابشناسی ملی	: ۶۱۴۴۰۶۸

بیشурی
ناشر: الماس دانش

خاویر کرمنت

سیدعلیرضا گشتائی- محمد هادی احمدخانی

چاپ و صحافی: جباری

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۹

تیراز: ۱۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۹۲۲۰-۲

قیمت: ۴۵۰۰ تومان

آدرس ناشر: میدان انقلاب خیابان رشتچی بن بست بکم بلاک ۴ واحد ۳ تلفن: ۰۶۱۲۵۶۹۹۴

فهرست مطالب

۹	..... مقدمه
۲۱	..... بخش اول: بی‌شعور کیست و چرا کسی می‌خواهد بی‌شعور شود؟
۲۲	..... ۱. استان فرد
۳۳	..... ۲. داد، بن، مای، بیگر
۴۵	..... ۳. تعریف بی‌شعور
۵۶	..... ۴. ذات بی‌شعوری
۸۱	..... ۵. درجات بی‌شعوری
۹۱	..... بخش دوم: انواع بی‌شعورها
۹۲	..... ۶. بی‌شعور معمولی
۹۸	..... ۷. بی‌شعور تجاری
۱۰۳	..... ۸. بی‌شعور آزادشده
۱۰۸	..... ۹. بی‌شعور عصر جدید
۱۱۴	..... ۱۰. بی‌شعور دیوان سالار
۱۱۹	..... ۱۱. بی‌شعور «بیچاره»
۱۲۴	..... ۱۲. بی‌شعور شاکی

بخش سوم: وقتی جامعه بی‌شعور می‌شود.....	۱۲۹
۱۳۲..... ۱۳. کسب‌وکار بی‌شعور	
۱۳۷..... ۱۴. بی‌شعوری دولت	
۱۴۳..... ۱۵. خواندن، نوشتن و بی‌شعاری	
۱۴۸..... ۱۶. بی‌شعاری در رسانه: بیماری همه‌گیر واقعی	
۱۵۵..... بخش چهارم: زندگی با بی‌شعارها	
۱۵۶..... ۱۷. ازدواج بی‌شهرها	
۱۶۴..... ۱۸. دوست بی‌شور	
۱۶۷..... ۱۹. ازدواج با بی‌شعار	
۱۷۱..... ۲۰. بی‌شعار مادرزاد	
۱۷۸..... ۲۱. فرزندان بالغ پدر و مادرهای بی‌شعار	
۱۸۵..... ۲۲. آزمون تحمل بی‌شعار	
۱۸۷..... بخش پنجم: مسیر بهبودی	
۱۸۸..... ۲۳. مراحل بهبودی	
۱۹۵..... ۲۴. ابزارهای بهبودی	
۲۰۶..... حرف آخر	

مقدمه

تقریباً مثل همه‌ی آدم‌ها کل زندگی ام با بی‌شعورها سر و کار داشته‌ام. اما بیشتر وقت‌ها مثل بیشتر مردم جامعه در مفاهیم قدیمی بی‌شعوری گرفتادم. به نظر من بی‌شعوری نه بیماری بلکه یک ایجاد شخصیتی بود که ر صورت تمایل می‌شد آن را اصلاح کرد یا از بین برد.

اما ح لا به حیثیت واقعی بی‌شعوری پی برده‌ام. بی‌شعوری به بدی اعتیاد به التن، بسته به مواد و وابستگی متقابل است. بی‌شعوری عده‌ی زیادی از مردم را می‌کند – با این وجود اکثر بی‌شعور‌ها یک ذره هم از بی‌شعوری خود ح . ن ارند این مسئله در مورد خود من هم صحت داشت و با بی‌شعور بوسن خود در مسیری شخصی داشتم.

آشکار کردن اشتباهات و خطاهای خود برای دیگران هرگز کار آسانی نیست. مدت‌ها در نوشتن این کتاب یا حتی ح زدن راجع به موضوعی که الهام‌بخش آن بود، تردید داشتم. نمی‌خواهم هم‌ی دنیا بفهمند که من بی‌شعور بودم! اما بالاخره وجود این دوستانم را بی‌رانم را متقاعد کردند که همه‌ی دنیا تا قبل از این هم خبر داشتند که من بی‌شع . بودم و من با بیان قصه‌ی خودم می‌توانم به این اوضاع کمک کنم همه‌ی افراد مثل خودم بی‌شعوری را درک کنند و در مسیر بهبودی قدم بگذارند. بنابراین با نهایت فروتنی تصمیم گرفته‌ام که داستان اعتیاد در دنکم به بی‌شعوری و مسیر دشوار رهایی از چنگال آن را به شما در میان بگذارم.

حالا می‌توانم به وضوح و با بینش به سال‌های دوری که بی‌شعور بودم، نگاه کنم. من تنها به اندازه‌ی بی‌شعوری که درد، رنج و سختی فرایند بهبود را درک کرده، می‌فهمم. این فرایند چیزی نیست که دلم بخواهد دوباره آن را تجربه کنم. اما وقتی که بی‌شعار شوید، چاره‌ای جز این مسیر وجود ندارد. زندگی دیر یا زود جلویتان قد علم می‌کند و جلوی امتنان را می‌گیرد. می‌گوید، «تو بی‌شعاری». شما انکار می‌کنید، درگیر می‌شوید، به زندگی لعنت می‌فرستید، فریاد می‌کشید، شکوه می‌کنید، الاماس می‌کنید. سعی می‌کنید آن را نادیده بگیرید و نفرین می‌کنید. اما زندگی نتوانیم آید. یا باید جلوی آن زانو بزنید، یا شما را به زانو درخواهد آور...».

بنابراین با پشیمانی، اندوه زیاد اعتراف می‌کنم: من بیش از بیست سال یک بی‌شعار قهقهه‌دار، دوستا، و خانواده‌ام به اندازه‌ی خودم از بی‌شعوری ام رنج بردنده. در بسیاری از موارد آن‌ها را خیلی راحت تاراندم. حتی بیمارانم از گستاخی عجین به من خوب‌سندی بی‌حمد رنج بردنده. حالا می‌دانم که اگر حقیقت را زودتر فهمیدم، هم فرایند بهبودی را در سennین پایین‌تر آغاز کرده بودم، می‌شد از همان رنج‌ها و دردها اجتناب کرد.

از من به شما نصیحت، برای تشخیص نشانه‌های ایجاد شعری هیچ وقت خیلی زود یا خیلی دیر نیست. همچنین برای شروع تغییر در عادت‌های محربی که دوستان شما را تاراند، کسب‌وکار و روابط

حرفه‌ای تان را خراب کرد و برای بسیاری دیگر سال‌هایی همراه با اهانت و دلخوری رقم زد، هرگز خیلی زود یا خیلی دیر نیست.

خود من تا سن چهل سالگی کوچکترین اثری از بی‌شعوری نداشتم. مثل همه‌ی بی‌شعورها به این حقیقت که همیشه می‌توانستم هر چه می‌خواسم را به دست بیاورم به خودم مباهات می‌کردم. دز دوران درستان برای اولین بار یاد گرفتم که چطور وجودنام را ساخت کنم و نسبت با هر چیزی یا احساس گناه بی‌تفاوت باشم. در دوران آموزش پزشکی یاد گرفتم که می‌توانم با ارعاب دیگران به چیزی که می‌خواهم برسم. در حقیقت معمراً می‌توانستم افراد را به انجام کاری که می‌خواستم مجبور کنم. فقری در شغل حرفه‌ای جایگیر شدم، مهارت‌هایم در فریبکاری و پرخاشگری را بهتر آردید.

مهم این است که من فکر می‌کرم همه‌ی این ویژگی‌ها مثبت و نقاط قوتم بودند. در طول آموزش پزشکی چند آموزش روانشناسی و روانپزشکی دادم. در این آزمون‌ها در رده‌ی افراد بسیار قائم‌مند زار گرفتم که نشان می‌داد «عزت نفس» بالایی دارم و می‌توانم از پس بودم برآم. در آزمون قدرت خودآگاه نمره‌ی بالایی گرفتم، تمرکزم خوب بود، رد تاطع و خودمختاری بودم که خودم را ارزیابی می‌کردم. به عبارت دیگر هیچ کس نمی‌توانست جلوی من را بگیرد و اگر تلاش می‌کرد به راحتی او را کنار می‌زدم. و اینکه «قبل از اینکه آن‌ها علیه من کاری بکنند، من علیه آن‌ها اقدام می‌کرم.